

ת"פ 33851/01/16 - מדינת ישראל נגד עמאד חאלד

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 מרץ 2017

ת"פ 33851-01-16 מדינת ישראל נ' חאלד

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
עמאד חאלד ע"י ב"כ עו"ד יוסי ציטיאט

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

בהתאם לכתב האישום, ביום 17.1.16, ברחוב רמב"ם בפתח תקווה, שהה הנאשם, שהינו תושב האזור, ברכב מ.ר., וזאת ללא היתר מן המנהל.

ביום 14.2.17 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 112(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

ראיות לעונש

עברו הפלילי של הנאשם

מגליון המרשם הפלילי עולה כי לנאשם 3 הרשעות קודמות.

הנאשם הורשע בשנת 2002 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר.

בשנת 2008 הורשע בעבירה של הפרת הכרזת שטח סגור בבי"ד צבאי ונגזרו עליו 45 ימי מאסר.

ביום 1.4.15 הורשע הנאשם בבית משפט זה בת"פ 997-04-15 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. על הנאשם הוטלו 90 ימי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

גזר הדין צורף.

מר זוהיר העיד כעד אופי מטעם הנאשם

עמוד 1

העד הינו בן דודו של הנאשם והנאשם נשוי לאחותו.

בהתאם לעדותו של מר זוהיר המצב הכלכלי של הנאשם לא טוב, והוא נדרש לעזור להורים שלו ולמשפחתו.

העד מסר כי מצבם הרפואי של הורי הנאשם אינו טוב והם סובלים מבעיות רפואיות שונות.

כן נמסר כי לאח של הנאשם יש ילדה שסובלת מבעיה רפואית והוא נרתם לעזרתם.

נטען כי כניסתו של הנאשם היתה למטרת עבודה לכמה ימים.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הינו זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

נטען כי תכלית חוק הכניסה לישראל היא מניעת כניסת זרים למדינה ללא אישור השלטונות, וזאת מנימוקים בטחוניים, חברתיים וכלכליים.

נטען כי התחמקות מעיניהן של רשויות הביטחון, עלולה לפגוע לא רק בריבונות המדינה אלא גם ביכולתה של המדינה להגן על שלומם וביטחונם של אזרחיה, ועל בית המשפט מוטל למגר תופעה זו על ידי ענישה הולמת.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה הראוי בגין העבירה נשוא כתב האישום הוא בין חודש לששה חודשי מאסר בפועל, לנוכח המצב הבטחוני.

נטען כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, וכי תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 90 יום.

הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם וגזר הדין בת"פ 997-04-15.

בהתחשב בהודיית הנאשם והחיסכון בזמן מחד, ובעברו הרלוונטי והעובדה כי ביצע את העבירה כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו מאידך, עתרה ב"כ המאשימה להטלת מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם שהוצג, הפעלת המאסר על תנאי, והטלת מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם עתר להארכת המאסר המותנה, ולכך שבית המשפט ייתן משקל לנסיבות המיוחדות והחריגות של הנאשם לצורך כך.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הורשע בעבירת שב"ח בלבד, וכי הנאשם הודה ולקח אחריות מהרגע הראשון.

נטען כי בעברו של הנאשם 2 עבירות של שב"ח, שאחת מהן ישנה מאד, ללא עבירות נלוות.

נטען כי העבירות בוצעו עקב מצב כלכלי קשה מאוד וכי הנאשם לא ביצע מעולם עבירות נוספות, פליליות או בטחוניות.

כן נטען כי הנאשם סיפר מהרגע הראשון אודות מצוקתו.

ב"כ הנאשם טען כי חלפה שנה מאז ביצוע העבירה האחרונה והנאשם לא נכנס שוב לישראל, דבר המעיד על אפקט ההרתעת של ההליכים המשפטיים שננקטו כנגדו.

נטען כי הנאשם בן 44, נשוי ואב ל-4 ילדים, תומך כלכלית וגם נפשית ופיזית בהוריו המבוגרים והחולים.

נטען כי לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות וכי אחייניתו סובלת ממום מולד הגורם לבעיות התפתחויות קשות וכי הדבר מצריך משאבים כלכליים ותמיכה נפשית.

נטען כי הוריו של הנאשם חולים, אביו סובל מבעיות ראייה ובעיות גב וקושי בניידות, ואמו סובלת מהבריכים.

נטען כי הנאשם סועד את הוריו וכי מוטל עליו גם עול הפרנסה של ארבעת ילדיו ואשתו, שאינה עובדת.

נטען כי כיום הנאשם מתפרנס בשטחים בדוחק.

ב"כ הנאשם הציג מקבץ של אישורים רפואיים שמתארים את מצב ההורים ומצב האחיינית.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה בעניינם של שב"חים שמטרת כניסתם הינה לצרכי פרנסה בלבד הינה שונה מזו המתייחסת לכניסה למטרות אחרות.

נטען כי הנאשם נתפס בסמוך לאתר עבודה, אך המשטרה לא ביצעה פעולות לאתר מעביד.

ב"כ הנאשם עתר לכך שבית המשפט יקל בעונשו של הנאשם ולא יטיל עליו עונש מאסר, שכן עונש מאסר יהווה עונש קשה להוריו ולמשפחתו הזקוקה לו.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה רלוונטית.

בת"פ (שלום פ"ת) 55151-09-14 **מד"י נגד טארק מחאג'נה** הורשע הנאשם בכניסה שלא כחוק, כאשר כנגדו עמד מאסר על תנאי בן 3 חודשים. בית המשפט האריך את המאסר המותנה בהתחשב בכך שהעבירה בוצעה בעת שהיה באתר עבודה, ללא עבירות נלוות וכן בהתחשב בנתוניו האישיים של הנאשם, לרבות מצוקתו הכלכלית שהביאה אותו לשוב ולבצע את העבירה.

בת"פ (שלום פ"ת) 7815-12-16 **מד"י נגד ג'האד נובאני** הורשע הנאשם בכניסה שלא כחוק, כאשר כנגדו עמד מאסר על תנאי בן 5 חודשים. בית המשפט האריך את המאסר המותנה בהתחשב בכך שמדובר במאסר מותנה החורג מהענישה שנהוג להטיל במקרים של עבירת שב"ח ללא עבירות נלוות, וכן בהתחשב בכך שהנאשם שהה חודש וחצי במעצר.

בת"פ (שלום פ"ת) 654-10-15 מד"י נגד ח'אלד נעיראת הורשע הנאשם בכניסה שלא כחוק, כאשר כנגדו עמד מאסר על תנאי בן 60 ימים. בית המשפט האריך את המאסר המותנה משיקולים הומניטריים, בהתחשב בטענת הנאשם כי נכנס לישראל בכדי לשלם חוב שנותר לו מתקופת היותו חולה במחלת הסרטן.

בת"פ (שלום רחובות) 41050-11-16 מד"י נגד מחמד חריזאת הורשע הנאשם בכניסה שלא כחוק והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, כאשר כנגדו עמד מאסר על תנאי בן חודשיים. בית המשפט האריך את המאסר המותנה בהתחשב בכך שהנאשם נכנס לצרכי פרנסה, ולנוכח נסיבותיו האישיות ובהם קשיי פרנסה וכן בהתחשב בכך שלא נעשה די לברר מי הוא המעסיק.

הוגשה פסיקה נוספת ברוח זו.

ב"כ הנאשם טען כי ניתן להיווכח מהפסיקה שצורפה כי בתי המשפט מפגינים גמישות כאשר מדובר בעבירת שב"ח בלבד, ולא ממהרים להפעיל מאסר על תנאי כאשר מדובר בנסיבות של דוחק, קשיי פרנסה ובעיות בריאות.

ב"כ הנאשם טען כי הנסיבות להארכת מאסר על תנאי אינן ספציפיות וכי בהתחשב במצבו של הנאשם, מצבם הבריאותי של הוריו, העובדה שמדובר בכניסה אחת ובכך שלא נעשו פעולות לאתר את המעסיק, יש מקום להארכת המאסר על תנאי, תוך הטלת קנס כספי לאיזון הענישה.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון

הנאשם הביע צער על ביצוע העבירה והצהיר כי לא יחזור שוב על העבירה וייכנס לישראל באישור בלבד.

דין

לעניין מתחם הענישה, הלכת אל הרוש קובעת כי המתחם מתחיל ממאסר מותנה ועד חמישה חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, הנאשם אמנם בעל שתי הרשעות קודמות בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, אך אחת מהן ישנה מאד (מלפני 15 שנה), ובשני המקרים אין עבירות נלוות. לנוכח העובדה שהנאשם הינו אדם מבוגר, ולנוכח הנסיבות הכלכליות הידועות, הרי שאין מדובר בעבר פלילי מכביד, כלל ועיקר.

השאלה שיש להכריע בה היא הפעלת המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם מהרשעתו האחרונה, משנת 2015, או הארכתו.

לאחר ששקלתי טענות הצדדים, ובשים לב לנסיבות המשפחתיות-הרפואיות החריגות שהוצגו, הנתמכות במסמכים; לנוכח העדר עבירות נלוות; לנוכח המצוקה הכלכלית שבעטיה בוצעה העבירה; בהתחשב בגילו המבוגר יחסית של הנאשם, ובהיותו המשענת הכלכלית של המשפחה; ובהתחשב בכך שחלפה שנה תמימה מאז ביצוע העבירה והנאשם

לא חזר לבצע עבירה נוספת, אני רואה לנכון להאריך את המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם מת"פ 997-04-15, לתקופה של שנתיים מהיום.

אני מטילה על הנאשם קנס של 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מהפקדון בתיק והיתרה תוחזר למפקיד.

החלטת החילוט מיום 15.3.16 מבוטלת.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, במעמד הצדדים.